

16 november Vogelwandeling in de Korendijkse Slikken onder mooie luchten en met bijzondere vogels

Zaterdagochtend 16 november gingen we voor de derde keer op pad dit jaar. De vorige keer zat nog wel vers in het geheugen, omdat we toen flink nat geregend waren en niet zoveel vogels hadden gezien. Vanmorgen is het gelukkig weer heel anders: droog, wel wat aan de koude kant, maar met bijna geen wind, is het prima te doen. En als we vanaf Mijnsheerenland naar Goudswaard rijden zien we al een hele mooie ochtendlucht en ontdekken we ook dat de Hoeksche Waard best groot is.

Deze ochtend zijn we met z'n tien op pad. Een aantal van de vaste groep konden helaas niet mee, maar we hebben er vanmorgen wel twee nieuwe gezichten bij.

Op het water van de Leenheerengorzenpolder zien we heel veel vogels drijven, maar hier lopen we eigenlijk zonder veel te stoppen voorbij. We willen vooral de vernieuwde Korendijkse Slikken zien.

We zijn nog maar net het hekje door naar de Korendijkse Slikken of we zien al een ijsvogel. Dat is een mooi begin. We wandelen eerst richting de nieuwe vogelhut en zien en horen op het eerste stuk veel roodborstjes en horen veel cetti's zangers. Onderweg wordt er ook nog gelet op de paddenstoelen, zwammen en de sporen van dieren die we in de blubber zien staan. We beklimmen de nieuwe vogelhut en verwonderen ons over de mooie bouw. Helaas niet zoveel vogels hier te zien.

We vervolgen onze weg en Menno, onze vaste gids, roept ineens: "een klapexster". Wij zien niets, behalve dan heel in de verte een stipje boven in een boom. En warempel het is een klapexster. Hij blijft lang zitten en laat zich goed bekijken. En een klapexster in de Hoeksche waard is best wel bijzonder. Nog maar net bijgekomen van deze sensatie zien we ook nog een havik over de Slikken scheren. En dan komen we via een modderig pad bij een prachtig uitzichtpunt aan de monding van het Spui met schitterend uitzicht over het Haringvliet. En er staat een picknicktafel in het midden; een prima plek dus om de meegebrachte koffie en koek tevoorschijn te halen. Een lekkere warme bak koffie gaat er prima in en de grote koeken zien er heel verleidelijk uit. Bij de één is er net 9 kilo af via Sonja op het aanrecht en bij een ander is er net 9 kilo bij. En er blijkt bij sommige mannen wel meer interesse te zijn voor een Sonja op het aanrecht.

En dan ziet Menno een zeearend. Hoe wij ook kijken we zien echt niets, maar heel ver weg aan de overkant zit inderdaad in een boom de zeearend. Een gids is dus onmisbaar op onze tochten. Zonder hem zouden we veel missen. We vervolgen onze weg, niet voordat we al onze rommel netjes hebben opgeruimd en zelfs wordt er nog een propje opgehaald van een vorige bezoeker, die z'n rommel gewoon over het uitkijkpunt heeft gegooid.

We horen ineens veel ganzen de lucht in gaan en dat is meestal een teken dat er gevaar is. En inderdaad we zien de zeearend weer vliegen. We kunnen hem een tijd volgen en zien er nog twee bijkomen. Voor sommigen wordt dit echt te veel en moet de zakdoek er bij komen. Het rondje

zit er bijna op en zien we nog een roodborsttapuit heel mooi zitten. Terwijl wij hem al uitgebreid bekeken en gefotografeerd hadden, roept Menno: "ik hoor een roodborsttapuit." Ja, dat krijg je als je even niet op let en je cursisten heus wel wat opsteken van al die mooie wandelingen.

Het allerlaatste stukje lopen we iets anders dan de heenweg en is er nog even opwindning, want de buidelmee wordt gehoord. We wachten een tijdje om deze bijzondere vogel ergens te kunnen traceren, maar hij laat zich niet meer horen en zeker niet meer zien.

Zo komt er een eind aan een mooie ochtend.

Vogels die we vanmorgen hoorden en er veel ook van zagen: roodborst, winterkoning, merel, bruine kiekendief, torenvalk, havik, zeearend, goudhaantje, ijsvogel, brilduiker, klapekster, cetti's zanger, roodborsttapuit, waterral, watersnip en baardmannetje en buidelmee (deze laatste twee waarschijnlijk wel gehoord) en al die andere vogels (-:

René Koster